အတွဲ ၄ အမှတ် ၃၀

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

၁၃၃၄ ခု၊ တော်သလင်းလဆန်း ၉ ရက် (၁၆-၉-၇၂)

ဗွယ်စုံရသူ

ပန်းချီ ・ ဦးဘကြည်
ဇါတ်လမ်း ・ နုဇွေး

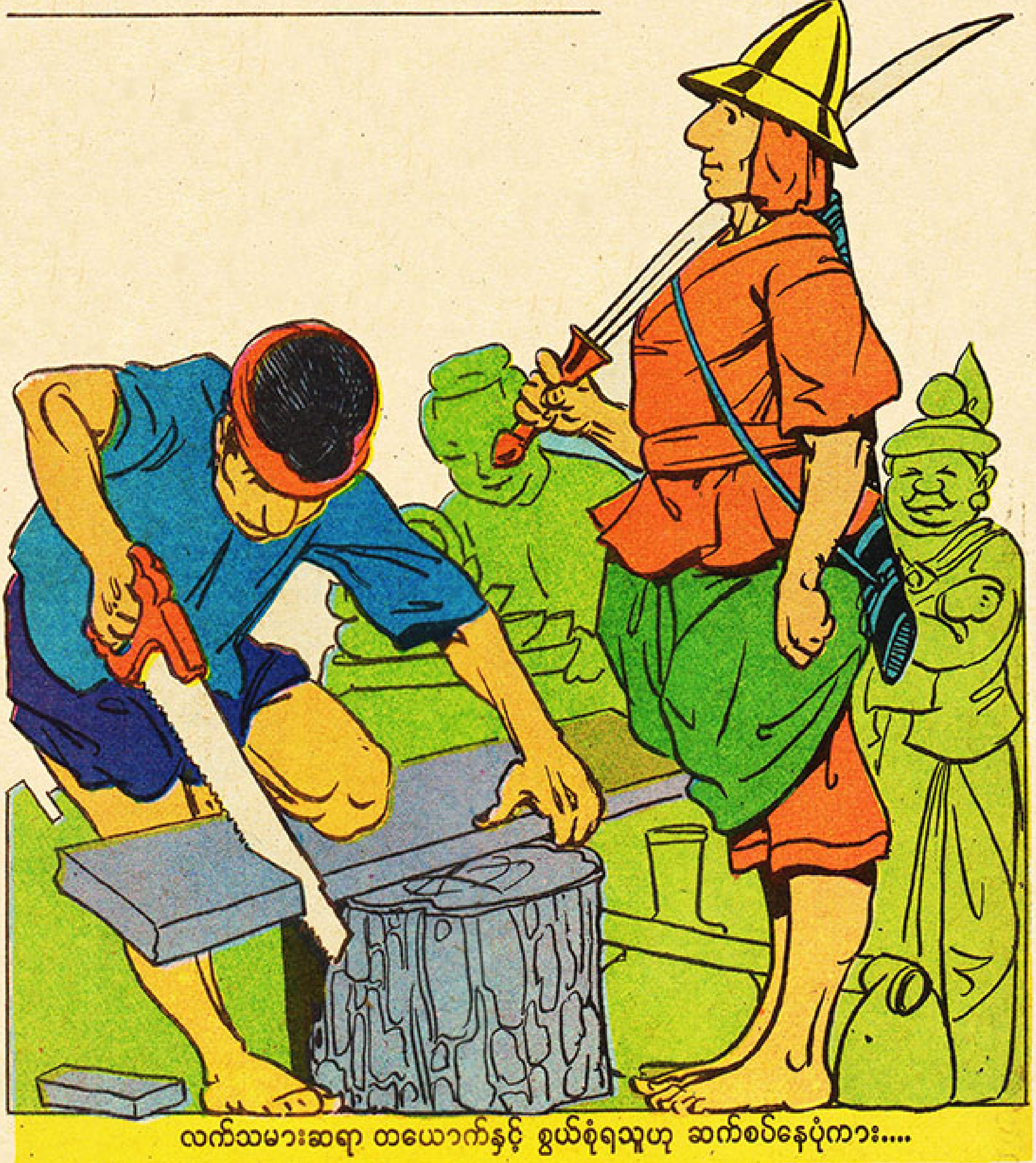

လက်သမားဆရာ တယောက်နှင့် ဗွယ်စုံရသူဟု ဆက်စပ်နေပုံကား....

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

Read more Shwe Thway Journals at

🡻 Click below link 🡻

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/

တခါတုန်းက မြို့တမြို့မှာ လက်သမားဆရာ တယောက် ရှိလေသည်။ သူသည်—
တနေ့ရှာဖွေ၍ရသော လုပ်ခကြေးငွေကို တနေ့ အတွက်သာ သုံးလေ့ရှိသည်။
သို့သော် သူများကဲ့သို့ ပြင်ပဥ္စ အရက်သောက် ခြင်း၊ လောင်းကစားခြင်း မပြုလုပ်ပေ။
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မိသားစုနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ စား သောက်၍သာ နေထိုင်လေ့ရှိသည်။
ဘယ်သူပါလိမ့်- ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလဲ.. လာ-လာ-အတော်ပဲ.. ထမင်းဝင်စားသွား အုံးလေ...
တနေ့သ၌ ထိုကဲ့သို့ စားသောက်နေစဉ် လူစိမ်း တယောက် ရောက်လာသဖြင့်—
ဟိုဘက်ပိုင်းကပါ-- ဘာကိစ္စမှ မရှိပါဘူး၊ အလကား လျှောက် လယ် တာပဲ
ဒါဖြင့်- ကြုံကြိုက်တဲ့အခါ ပျော်ပျော်ပါးပါး ဝင်စားသွား ပါအုံး:
ညှေ့ဝတ်ကျေပြန်စွာ မေးမြန်းပြီး ထမင်းစား ပင် ဖိတ်ခေါ်လိုက်သေး၏။

ခင်မျှား တို့က - အလုပ်ရက် အားမပေးတော့ဘဲ ဘာလို့ ပျော်ပွဲစား နေကြတာလဲ
ကျုပ်က လက်သမား ဆရာ၊ တနေ့တာ - ရတဲ့ ငွေကို တနေ့ထဲ အကုန် - ပျော်ပျော် ပါးပါး စားလိုက်တာဘဲ
အမှန်မှာ ထိုသူသည် ရုပ်ဖျက်လာသော ရှင်ဘုရင်ကြီးဖြစ်လေသည်။
ခင်မျှား လုပ်နေတာ - မဟုတ်သေးဘူး ထင်တယ် တကယ်လို့များ - ရှင်ဘုရင်က - အလုပ် ပိတ်လိုက်ရင် - ခင်မျှား ဘယ်လိုလုပ်မလဲ....
ဟာဗျာ.... ဒီလို အဖြစ်မျိုးကို - ကျုပ်ရဲ့ အမုန်းဆုံး ရန်သူ ကိုတောင်မှ မဖြစ်စေချင်ဘူး
တိုင်းသူပြည်သား - လူအများတို့ လေး...... တိုင်းပြည် သခင် - အရှင်ဧကရာဇ် မင်းကြီး က - အမိန့်တော် ချမှတ်တော်မူသည်။ ယနေ့မှစ၍ ဈေးများ - အလုပ်ရုံများ ကို - နောက်ထပ် အမိန့် တစုံတရာ - မထုတ်မချင်း - ခေတ္တပိတ်ထားရမည် ..... အမိန့်တော်...
နောက်တနေ့တွင်ဘုရင့်အမိန့်ထွက်လာလေ၏။
ဗျို့ ဆရာကြီး ---- ဒီနေ့လဲ - ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် စားသောက်လို့ပါဘဲကလား၊ တယ်ဟုတ်ပါလားဗျ၊ ခင်မျှား - ဘယ်က များ ငွေ ရှာရခဲ့ပြန်သလဲ ----------
ထိုညဦး၌ လက်သမားဆရာအိမ်သို့ ထိုဧည့်သည် ရောက်လာပြန်လေသည်။
------ ဘုရင်ကြီးက ဈေးတွေနဲ့ အလုပ်ရုံ တွေ ခေတ္တ ပိတ်ထား ဘို့ အမိန့် ထုတ်ထား တယ်မဟုတ် လား
တယ်ဆိုးတဲ့ ဘုရင် ပါဘဲဗျာ၊ ဒီလို အမိန့် ထုတ်ထားတော့ - ကျုပ်တို့လို - ရှာစားစား လူတွေ - ဘယ်က ဝင်ငွေရှိ တော့မှာလဲ.... တော်သေးရဲ့ပေါ့ - မဟုတ်ဘူးလားဗျာ... ------------ ဒီတော့ ကျုပ်က အရပ်ထဲမှာ---

နောက်တနေ့တွင် ဘုရင်ကြီးအမိန့်ဖြင့် လက်သမားဆရာမှာ တံခါးစောင့်နေရ၏။

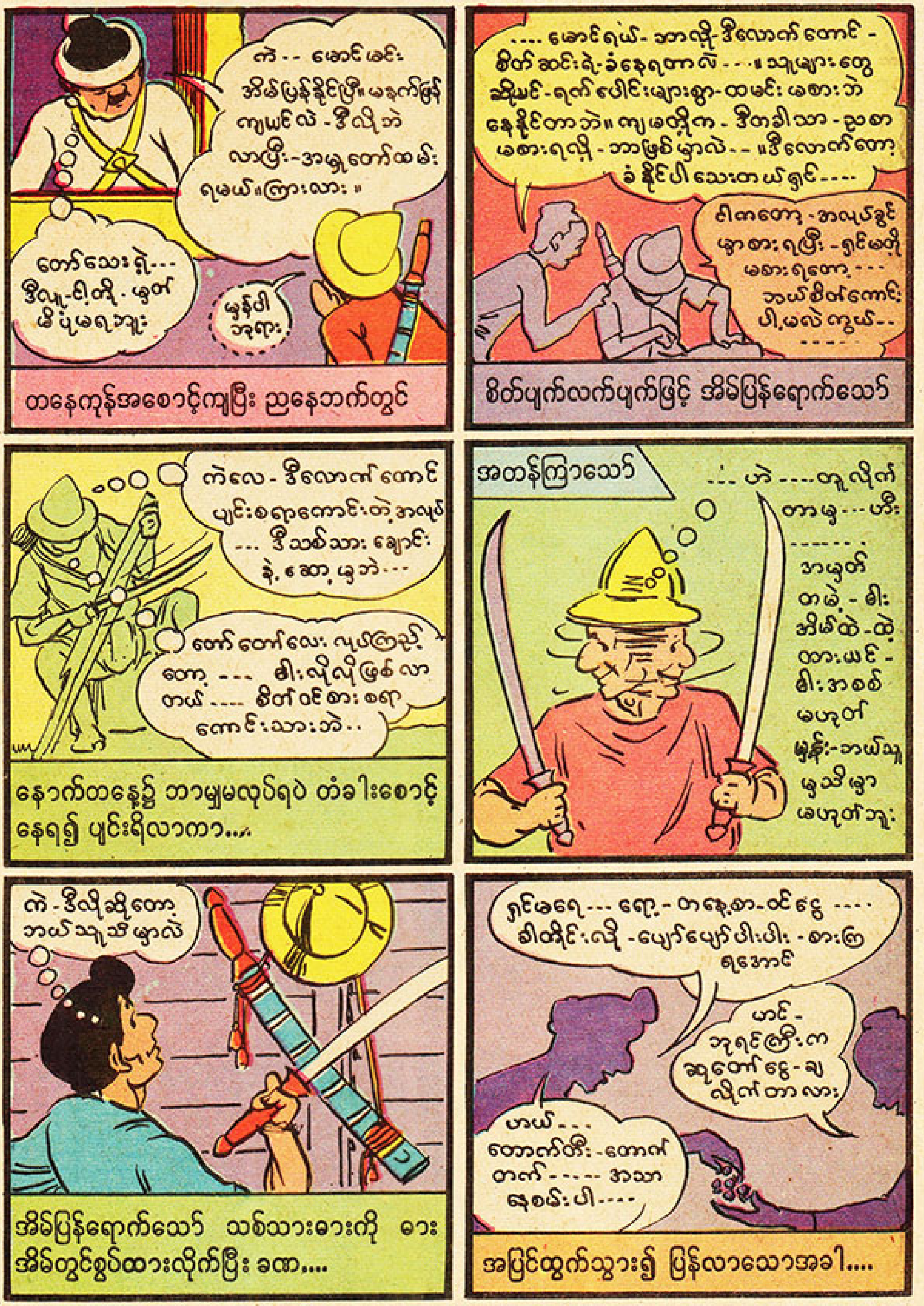
တနေကုန်အစောင့်ကျပြီး ညနေဘက်တွင်
မှန်ပါ ဘုရား
စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် အိမ်ပြန်ရောက်သော်
နောက်တနေ့၌ ဘာမျှမလုပ်ရပဲ တံခါးစောင့် နေရ၍ ပျင်းရိလာကာ...
အတန်ကြာသော်
ဟဲ့ - ဒီလိုဆိုတော့ ဘယ်သူ့သိမှာလဲ
အိမ်ပြန်ရောက်သော် သစ်သားဓားကို ဓား အိမ်တွင်စွပ်ထားလိုက်ပြီး ခဏ....
အပြင်ထွက်သွား၍ ပြန်လာသောအခါ....

ဟာ - မိတ်ဆွေပါလား - လာလေ - ဝင်စားစမ်းပါဗျာ၊ တခါတလေဘဲဟာ -- အားမနာပါနဲ့
ဒါနဲ့ -- ခင်ဗျားကို - ဘုရင်ကြီးက ခေါ်ပြီး - ခိုင်းထားတယ်ဆို၊ ဒီနေ့တော့ - ဘယ်က မျှား ဝင်ငွေရလာပြန်လဲဗျ ---
ညဦးပိုင်းတွင် မိသားစု ပျော်ပျော်ပါးပါး စားနေစဉ် ယခင်ဧည့်သည် ပေါ်လာပြန်၏။
ဟာ -- မပြောပါနဲ့တော့ဗျာ။ မနေ့က - ဘုရင် ပေါ်ချာကြီးက - ခေါ်သာခိုင်းတယ်၊ ထမင်းတခုပ်ဘဲ ကျွေးပြီး - ဆုလေး - ဘာလေးမှ မချတော့ - အိမ်က လူတွေ - ညစာ ငတ်ကြရတာပေါ့၊ ဒီနေ့လဲ တခါ - အရူးကြောင်ကြောင်နဲ့ ခိုင်းပြန်တယ်။ သံ မကောင်း - ဓါးကြီး ထမ်းပြီး - လူသတ် ခိုင်းတာလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ဗျာ --
ဒီတော့ - ဘာရမလဲ ... သစ်သား ဓါးလုပ်ပြီး - ဓါးအိမ်ထဲ မှာထဲ့ ---- ဓါးအစစ်ကို ရောင်းစား လိုက်တော့ - --- ဟဲ --- စားဘို့ - သောက်ဘို့ ဖြစ်လာတာပေါ့ -- --- ကြည့်သွားအုံးလေ ---
လက်သမားဆရာသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်
မဆိုးဘူး
တော်တော် တူတာဘဲ
ဒီလူဟာ - အလုပ် မရွေးလဲ လုပ်တယ်
ဉာဏ်လဲ ရှိပုံရတယ်
ရှင်းရှင်းလဲ ပြောတတ်တယ်
-- လူသတ်ခိုင်းတာလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ --- တဲ့
သစ်သားဓားကို ထုတ်ပြမိရာ....
နောက်တနေ့ အလုပ်ခွင်ရောက်လျှင် လက်သမားဆရာ တွေ့ရသည်ကား....
ကြောက်လှပါပြီ ဘုရား
အော် ... တံခါးစောင့် ရောက်နေမှ ကြိုး --- နှင့် ဓါးနဲ့ - ဒီလူကို လာရက်သတ် လိုက်။
သည်းခံတော်မူပါ ဘုရား - အကျော် ဖီဆန်လို၍ ပြုလုပ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ - များယွင်း လုပ်မိခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ပါ၍ - အသက်ကိုတော့ ချမ်းသာပေးရန် လျှောက်ထားဝံ့ ကြောင်းပါ

သယ်...... သစ္စာဖောက်ကို - ဘာလို သနားရမှာလဲ။ ချက်ချင်း - ငါ၏ရှေ့တော်မှာ - သင့်ဓါးဖြင့် ခုတ်သတ်လျှင် သတ် ---- မသတ်ယင် - သင့်ကို ငါ သတ်မယ်
လက်သမားဆရာသည် - တုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက် - ဘာလုပ်ရမည် - ဘာလျှောက်တင်ရမည်ကို မသိဘဲ -
ခဏ - တွေဝေနေရာမှ - သစ်သားဓါး အကြောင်းလည်း ပေါ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်ကာ ကြံမိကြံရာ
ဖြဲ့မြီး သက်ပြင်းကြီးတချက် ... ချလိုက်ရင်း ---- ဓါးကို မြှောက်ခါ---
ဘုရား ရှိခိုးပါ၏ - တရား ရှိခိုးပါ၏ - သံဃာ ရှိခိုးပါ၏ - အထက်နတ်မင်းကြီးများ အထက်ဆရာကြီးများ ခင်မျာ ---- အကျွန်ုပ်သည် - တသက်ပတ်လုံး ကောင်းရောင်း - ကောင်းဝယ် - ပြုလုပ်၍ - တနေ့တာ ရသောငွေကို - တနေ့သာ သုံး၍ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဟော့ရမ်း - ဆိုးသွမ်းခြင်းမှ - ကင်းခဲ့ပါသည် - ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် - ယခုရှေ့တွင် ရှိသော ဂါမကောင်းသူ့တွင် အပြစ် မရှိပါက - ယခုကိုင်ထားအပ်သော - သံခေတ်ဓါးသည် - သစ်သား - ပကတိသာဖြစ်ပါစေသတည်း။
ဟားဟား - ဟားဟား ------ မောင်ဖင်း - တော်ပါပေသည်။ စွယ်စုံရတဲ့ သူကဘဲ။ အိမ်း --- မောင်ဖင်းထံ - မကြာခဏ အလယ်အပတ်လာသူ့ကား - ငါကိုယ်တော်မြတ်သာ ဖြစ်တော့သည် သင်၏ နေပုံထိုင်ပုံကို အကဲခပ်လိုရ၍ ဉာဏ်စမ်းခြင်းသာ - ဖြစ်တော့သည်။ မောင်ဖင်းသည် --- အလုပ်မရွေး လုပ်ခြင်း၊ မွှင့်လင်းစွာ ပြောတတ်ခြင်း၊ ဝီရိယရှိခြင်း၊ စိတ်ကျေး ဉာဏ်ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ယခုစေခိုင်းထားသော - တံခါးစောင့် အဖြစ်မှ - အနားယူ၍ - ငါ၏ထံပါး၌ မှူးမတ် အဆောင်အယောင်ဖြင့် ယနေ့မှ စ၍ ခန့်အပ်တော်မူသည် ---
ကျေးဇူးတော် ကြီးမားလှကြောင်း ပါဘုရား
ထိုအခါမှ
ပြီး

ရှေးနှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော်က ဂရိ နိုင်ငံတွင် နာမည်ကျော် လူသန်ကြီး ''မိုင်လို'' သည် နွားထီးကြီး တကောင်ကို မပြီး ကွင်းတပတ် လှည့်၍ ပြခဲ့လေသည်။

တခါက ချီကာဂိုမြို့တွင် အလွန်ဝသော အကျဉ်းသားတဦးကို အချုပ်ခန်းတွင်းသို့ သွင်းရာ တံခါးပေါက် မဆန့်သဖြင့် အခန်းလွတ်တခုကို ငှားပြီး ချုပ်ထားခဲ့ရလေသည်။

အာဖရိကတိုက် ကွန်ဂို တောနက်ပိုင်း ဒေသများ၌ ကြေးဝါကွင်းများကို ငွေကြေး အဖြစ်ယနေ့တိုင် သုံးစွဲလျက်ရှိ၏။ လူတဦး၏ ချမ်းသာမှုကို သူ၏ ခြေနှစ်ဖက်တွင်ရှိသော ကြေးကွင်းများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိနိုင်သည်။

ဥရောပတိုက် အလယ်ပိုင်း ဆီလီးရှားနယ်တွင် တခါကဆပ်ပြာမှုန့်တင်ဆောင်လာသော မော်တော်ကားတစီးမှောက်သွားရာ ထိုအချိန်၌ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာနေသဖြင့် ဆပ်ပြာမှုန့်များ အမြှုပ်ထပြီး လမ်းပေါ်တွင် ပေပေါင်းများစွာ ဖုံးသွားလေသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ တခါက ''ဒိုပိုလုံ'' ဆိုသူသည် မြေပဲတတောင့်ကို သူ၏နှာခေါင်း ဖြင့် ပေ ၁၄,၀၀၀ ကျော်မြင့်သော ''ပိုက်'' တောင်ထိပ်သို့အရောက် လောင်းကြေးဖြင့် တွန်းပို့နိုင်ခဲ့သည်။

အာလိုအာလျှာ

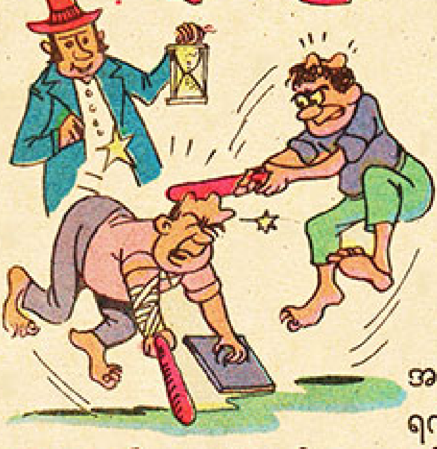

၁၇၉၀ ပြည့်နှစ်က ပြင်သစ်နိုင်ငံ၌ တီထွင်သူတဦးသည် ပင့်ကူမျှင်များဖြင့် ခြေအိတ်ရက်လုပ်ကြည့်ရာ အောင်မြင်ခဲ့ဘူးသည်။

အလက်စကာ ပြည်နယ်ရှိ ရက်အင်ဒီးယန်း လူမျိုးအချင်းချင်း ရန်ဖြစ်သောအခါ အရှုံးအနိုင်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌ စောင်အများဆုံးကို အပိုင်းအစများ ဖြစ်အောင် ကိုက်ဖြတ်ဖျက်ဆီးနိုင်သူက အနိုင်ရလေသည်။

ရှေးရှေးတုန်းက လူတဦးအား အခြားတဦးက ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ကြောင်းစွပ်စွဲလျှင် တရား သူကြီးသည် ထိုသူ နှစ်ဦးကို တုတ်တချောင်းစီပေးပြီး အချင်းချင်းရိုက်ခိုင်း၍ တရားခံ နိုင်က အပြစ်မရှိဟု ဆုံးဖြတ် ပေးတတ်လေသည်။

တခါက ပြင်သစ် လယ်သမားတဦးသည် ဂျုံရိပ်စက်ရှေ့၌ လဲကျသွားရာ စက်ထဲသို့ ပါသွားပြီးနောက် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ မရရှိပဲ ဂျုံစည်းတခုအတွင်း ချည်နှောင်မိပြီး ပြန်ထွက် လာလေသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ရှေးက ဦးစွာ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးတံများမှာ အလွန်ကြီးမားရာ အချင်းချင်း ရန်ဖြစ်သောအခါ ထိုဆေးတံကြီးများကို တုတ်သဖွယ် အသုံးပြု၍ ရိုက်နှက်ခဲ့ကြလေသည်။

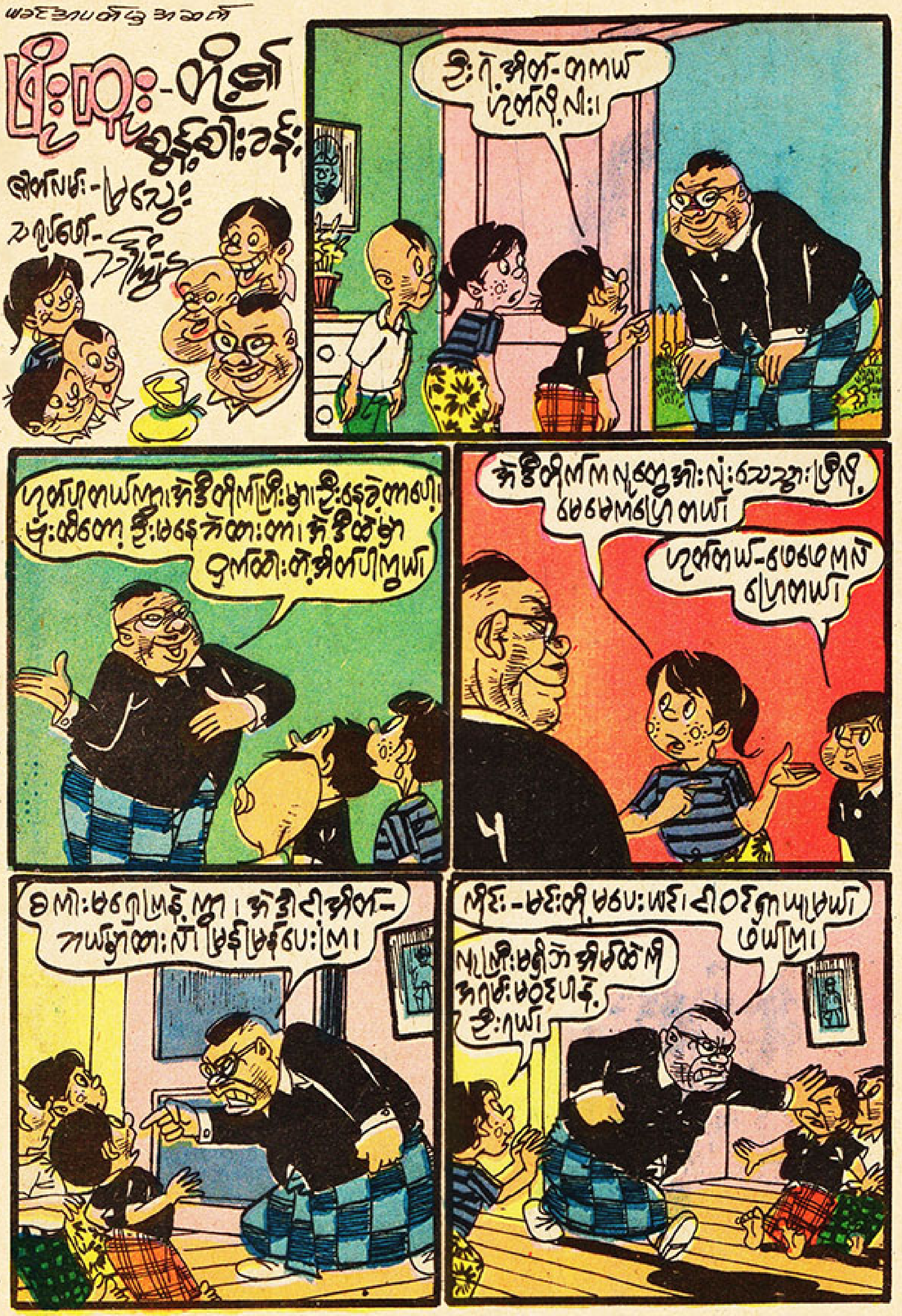

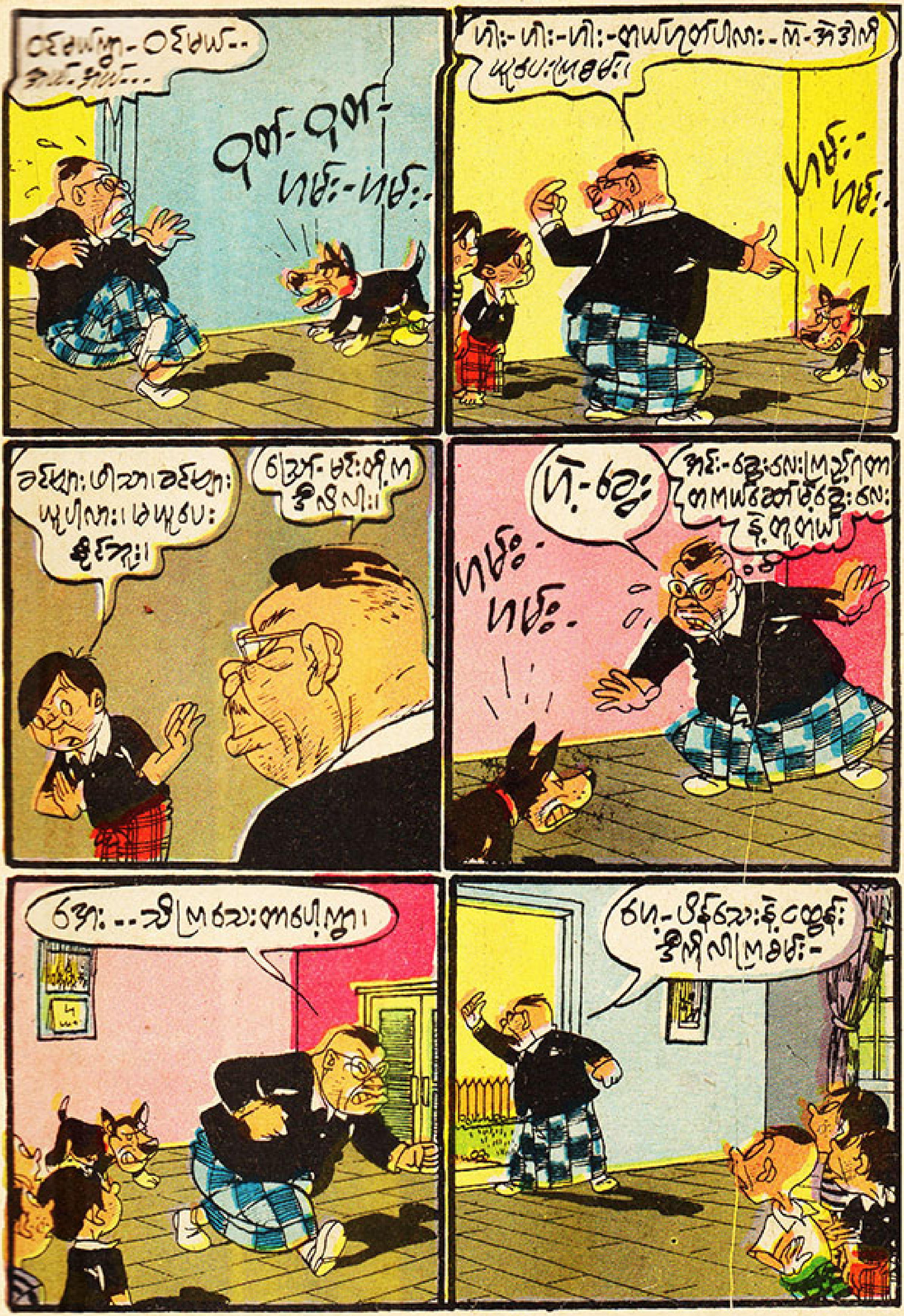
ဝုတ်-ဝုတ်-
ဟမ်း-ဟမ်း..
ဟဲ့-ခွေး

အင်း-ဟိုကုလားကြီးတော့မလာခင်
မြန်မြန်လစ်မှဖြစ်မှာကွ၊
ဟဲ့-ဟိုသူခိုးကလေးပြေးပြီ၊
ဟေ့-ဖိုးစိန်ဝေး-သူ့နောက်မြန်မြန်လိုက်စမ်း၊
ဒါမျိုးနဲ့ကာကမလဲ-ခုလုပ်လိုက်

ပြင်သစ်၊ အီတလီနှင့် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံတို့ဆုံရာ အဲလပတောင်တန်းများ၌ မိုင်ပေါင်း ၃၀ ခန့်ရှည်ပြီး ပေ ၁၅,၇၈၁ မြင့်သည့် မွန့်ဗလန့်တောင်ကို တွေ့ကြရမည်။ မွန့်ဗလန့်မှာ တောင်ဖြူဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။ မွန့်ဗလန့်၏ ထိပ်ပိုင်းသည် တနှစ်ပတ်လုံး ဆီးနှင်းဖုံးလျက်နေခြင်းကြောင့် ရေခဲပြင်လျှောစီးသမားများနှင့် တောင်တက်သမားများအတွက် စိတ်ကြိုက်နေရာပင် ဖြစ်၏။

မွန့်ဗလန့်၌ တောင်ပေါ် ရေခဲပြင်ကြီးပေါင်း ၄၀ ခု ရှိသည့်အနက် အကြီးဆုံးမှာ စတုရန်းမိုင် ၁၆ မိုင်ခန့်ကျယ်ပြန့်သည့် ဆီး-အော့ဖ်-အိုက်ခေါ် ရေခဲပြင် ပင်လယ်ဖြစ်၏။

မွန့်ဗလန့်တောင် အနိမ့်ပိုင်း၌ သစ်တောကြီးများနှင့် မြစ်ချောင်းများ ရှိသည်။ တောင်စောင်းနှင့် တောင်ခြေတလျှောက်၌ ရွာငယ်များ၊ ဟော်တယ် တည်းခိုစခန်းများရှိပြီး ကေဗယ်ကားခေါ် လျှပ်စစ်ဓာတ်ဖြင့် သွားသော လူစီးတွဲများကို တောင်ဆင်း တောင်တက်တွင် အသုံးပြုသည်။

မွန့်ဗလန့်သည် မိုင်ပေါင်း ၆၀၀ ရှိသော အဲလပ တောင်တန်းရှည်ကြီး၏ တစိတ်တပိုင်းဖြစ်ပြီး တောင်တက် အဖွဲ့တဖွဲ့က ထိုတောင်ကို ၁၇၈၆ ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံး တက်ရောက်ခဲ့လေသည်။

မျိုးညွန့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

တောင်ဖြူ

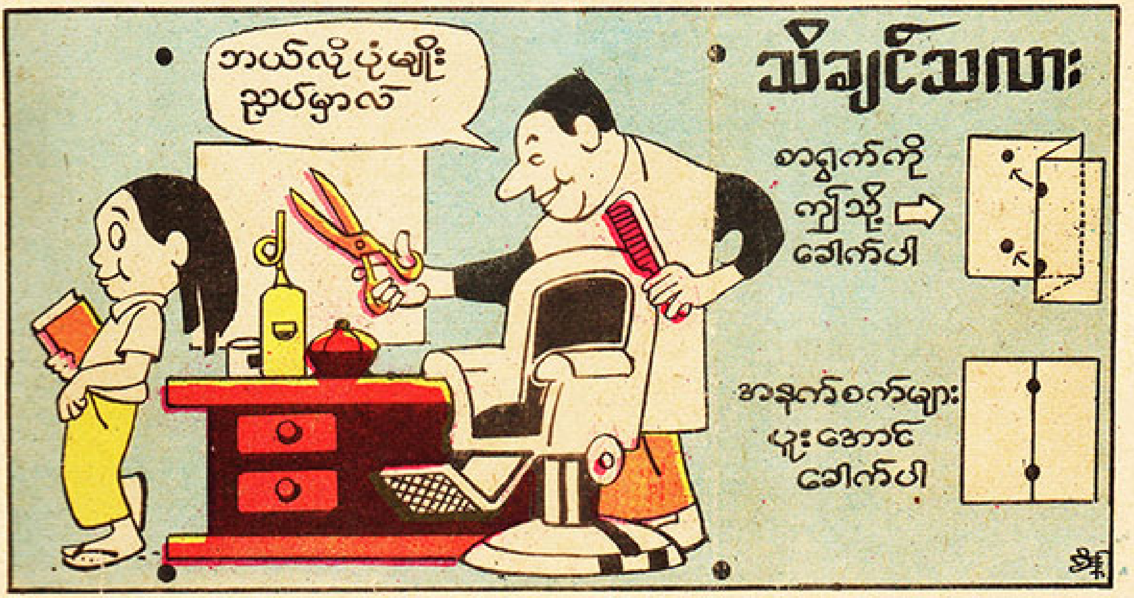

ဝမ်းသာမဆုံး

မောင်ကြည်သင်း

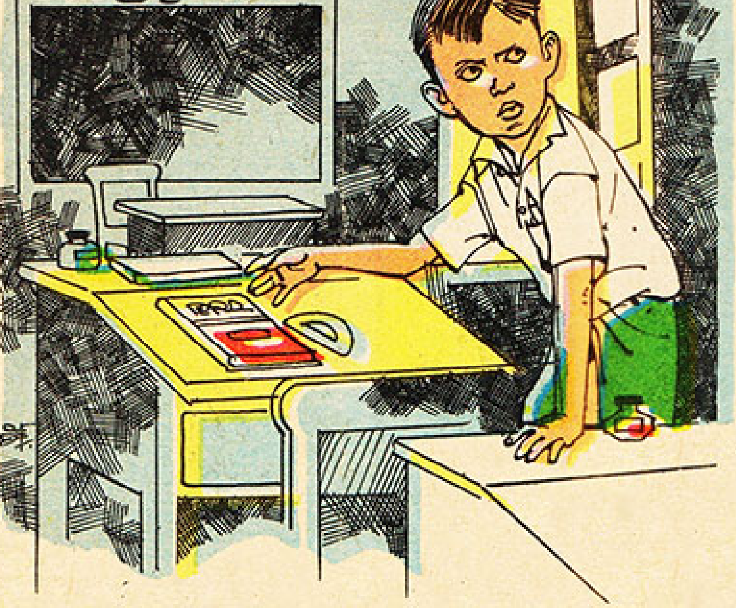

ကျောင်းတက်ချိန် နီးပါပြီ။ အမေ ပဲပြုတ်ရောင်း သွားရာမှ ပြန်မလာသေးပါ။ ကျွန်တော် သည် ပဲပြုတ်နှင့် ထမင်းချမ်း စားပြီး ကျောင်းဆီသို့ထွက်လာ ခဲ့ပါသည်။အမှန်ဆိုရလျှင် သည် နေ့ ကျွန်တော် ကျောင်းမသွား ချင်ပါ။သို့သော် အမေပြောဘူး သည့် စကားကို ကြားယောင်မိ သောအခါ ကျောင်းသို့ မသွား ပဲလည်း မနေချင်ပါ။ တခါက ကျွန်တော် ကျောင်းပြေးရာ အ မေက "မင့်အဖေလို စာမတတ် ပေမတတ်နဲ့ လူများ အခိုင်းအ စေ ဖြစ်ချင်ယင် ကျောင်း မ တက်နဲ့ပေါ့" ဟု ပြောဘူး ပါ သည်။

ယနေ့ ကျောင်း သွား ချင် စိတ် မရှိသည်မှာ မနေ့က ကျွန် တော် ထွန်းထွန်းထံမှ ပိုက်ဆံ ဆယ် ပြား ချေး ထား သော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မနေ့က လည်း ပဲပြုတ်ရောင်းသွားသော အမေသည် အိမ်ပြန် နောက်ကျ ပါသည်။ ထမင်းချမ်းလည်း မ ကျန် သဖြင့် ကျွန်တော် ဘာမျှ မစားခဲ့ရပါ။ ထို့ကြောင့် မုန့်စား ဆင်းချိန်တွင် ထွန်းထွန်း ထံမှ ပိုက်ဆံဆယ်ပြား ချေး၍ မုန့်ဝယ် စားခဲ့ရပါသည်။

ယနေ့လည်း အမေ နောက် ကျပြန်သဖြင့် ပိုက်ဆံဆယ်ပြား မတောင်းခဲ့ရပါ။ နက်ဖြန် ဆက် ဆက် ပြန်ပေးမည်ဟု ကတိ ပြု ထားလျက် မပေးလျှင် ကျွန် တော့်ကို ကတိမတည်တဲ့ကောင် ဟု အပြော ခံရမှာ ရှက်ပါ သည်။

ဆရာမကလည်း "ကတိ မ တည် သစ္စာမရှိတဲ့လူကို ဘယ်သူ ကမှ အထင်မကြီးတော့ဘူး။ ဒါ ကြောင့် လူ့တန်ဖိုးကို သိတဲ့ လူ တိုင်းဟာ ကတိ တည်ရမယ်၊ သစ္စာရှိရမယ်" ဟု ပြောဘူး ပါ သည်။

ကျောင်း တက် ခေါင်း လောင်း မထိုးမီ အတန်းထဲသို့ ရောက် လာ သော် လည်း ကျွန် တော် စိတ်ပျက် အားငယ်နေမိ ပါသည်။တခြားလူများ ကစား ကွင်းထဲ၌ ကစားနေ ကြ သော် လည်း ကျွန်တော့်တွင် ကစား ချင်စိတ် မရှိပါ။ အကြွေး ဆယ် ပြားအတွက်သာ တွေး၍ ပူနေ မိပါသည်။

အကြွေး ဆယ်ပြားအတွက် တွေး၍ တယောက်တည်း ငေး နေမိစဉ် ကျွန် တော် ထိုင် နေ သည့် ခုံ၏ရှေ့ခုံ၌ ကွန်ပါဗူးလေး တဗူးကို မြင် လိုက် ရ ပါ သည်။ ထို ကွန်ပါဗူးမှာ မြမြ အေး ၏ ကွန်ပါဗူး ဖြစ်ပါသည်။မြမြအေး သည် ကွန်ပါဗူးထဲတွင်အမြဲတမ်း ပိုက်ဆံ ထည့်ထားတတ်သဖြင့် ပိုက်ဆံရှိမည်ဟု ထင်ပါသည်။

"မြမြအေး ဗူးထဲက ပိုက်ဆံ ဆယ်ပြား ယူပြီး ထွန်းထွန်းကို ပြန်ပေးရယင် ကောင်းမယ်"

ကျွန် တော် သည် ဤ သို့

တွေးလိုက်ပြီး ကွန်ပါဗူးအနီးသို့ လှမ်းသွားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် တခါက ဆရာမ ပြောခဲ့သည့် စကားကို ကြားယောင်မိသဖြင့် ကျွန်တော်၏ လက်များ တုံ့နှေးနေပါသည်။

"သူတပါး ပစ္စည်းကို ပိုင်ရှင် မသိအောင် ယူတဲ့လူဟာ သူခိုးဘဲ။ ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ်မှာ အသေးအဖွဲ ပစ္စည်း ကလေးတွေကို ခိုးလို့ရယင် ကြီးတော့လဲ အဖိုးတန်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ခိုးချင်လာမယ်။ ခိုးယင်လဲ ရာဇဝတ်ဘေးကပြေးမလွတ်နိုင်ဘူး။ ထောင်ကျမယ်။ မိဘ ဆွေမျိုး သားချင်းများနဲ့ ဝေးကွာနေရမယ်။ ဒါကြောင့် ငယ်ငယ်ကတဲက ခိုးတဲ့ အကျင့် မလုပ်ကြဖို့ ဆရာမ ပြောချင်တယ်"

ကွန်ပါဗူး ဆီသို့ လှမ်းနေသော ကျွန်တော့် လက်ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်စဉ်မှာပင် ကျောင်းဘက် ခေါင်းလောင်း ထိုးသံ ကြားလိုက်ပါသည်။

ကျောင်းသားများ တဝုန်းဝုန်း ဝင်လာပြီး အတန်ကြာသော် ဆရာမ ဝင်လာပါသည်။ ဆရာမက စာသင်နေသော်လည်း ကျွန်တော် စာထဲတွင် စိတ်မဝင်စားပါ။ ထွန်းထွန်းသည် ကျွန်တော်၏ ညှိုးငယ်နေသော မျက်နှာကို မြင်သွားပါသည်။ ဆရာမ ဆင်းသွားသော အခါ ထွန်းထွန်းက မေးပါသည်။

"ဟေ့ကောင်– အောင်နိုင်၊ မင့် မျက်နှာကြီးက ဘာလို့ ဒီလောက် ညှိုးငယ်နေရတာလဲကွ။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လဲ မရှိပါလား"

"ထွန်းထွန်းရာ– မင်း ငါ့ကို ကတိမတည်တဲ့ကောင်လို့ ပြောချင်လဲ ပြောတော့ကွာ။ မနေ့က မင့်ဆီက ချေးထားတဲ့ ပိုက်ဆံ ဆယ်ပြား ဒီနေ့ပါမလာလို့ စိတ်ညစ်နေတာပါ။ အမေ ပဲပြုတ်ရောင်းသွားတာ ပြန်မလာသေးလို့ မတောင်းခဲ့ရဘူးကွာ"

"ဟာကွာ… မင်းကလဲ ဒါများ အရေးလုပ်လို့၊ ဟောဒီမှာ ပိုက်ဆံ ငါးမူးတောင် ပါပါသေးတယ်ကွ။ ဒီနေ့ အဖွားက လဲ တမတ် ပေးလိုက်သေးတယ်။ မင်းချေးထားတဲ့ ပိုက်ဆံ မင့်မှာ ရှိမှ ပေးပေါ့ကွာ။ မုံ့စား ဆင်းချိန်ကျတော့လဲ ငါနဲ့မုံ့စားလိုက်ခဲ့ပေါ့"

ထွန်းထွန်း၏ စကားကို ကြားရသော အခါ ကျွန်တော် အလွန် ဝမ်းသာသွားပါသည်။ "တကယ်လို့ မြမြအေးရဲ့ပိုက်ဆံကိုများ ခိုးမိယင်....."ဟု တွေး၍ ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသော်လည်း ကျွန်တော်၏ ဝမ်းသာမှုကို ထိုစိုးရိမ်စိတ်က မဖုံးလွှမ်းနိုင်ပါချေ။

ကွမ်းကြိုက်သူ

ဘကြီးမောင် ကွမ်းအစ်က
ယွန်းအစစ် မောင်ခွေးရေ၊
ဟောင်းနွမ်းလို့နေ။
ဝါးနှီးကိုခွေ၊ သုတ်လေတဲ့
သစ်စေး။

ရှေးပန်းချီ လက်ရာဟောင်းမို့၊
ကောင်းတယ်ကွဲလေး။ ။

ဗုဒ္ဓဝင် အရုပ်ရေးလို့၊
စုတ်ဆေးနဲ့ အသာခြယ်၊
ပန်းရွှေရေးနွယ်။
ဟောကြည့်ပါကွယ်၊ အရွယ်က
ခပ်သေးသေး။

ဒိုပုဂံ မြန်မာမှုကို၊
တုနိုင်ဖို့ဝေး။ ။

ဘယ်လိုပင်ဘာတွေပြောတော့၊
နားကြောကလေမဝင်၊
ကြားနိုင်ဘူးထင်။
ကွမ်းဖတ်ကိုမြင်၊ စားချင်သည့်
စိတ်ဇော။

ဘကြီးမောင် ဝါးကာပေးမှ၊
မေ့အိပ်ပြီကော။ ။

ပန္နရဝင်း

R. 517

စည်းရိုးပန်း

အမည်ကလည်းမလှ၊ ခြံစည်းရိုးစိုက်ပင်အဖြစ်လည်း အသုံးပြု ခံနေရစေကာမူ စည်းရိုးပန်းပင်၏ အပွင့်ကလေးများသည် ချစ်စဖွယ် ကောင်းသည်။ လှပသော ခရမ်းနုရောင် အပွင့်ကလေးများသည် လက်မဝက်ခန့် သာရှိသည်။ အကိုင်းအခက်များမှထွက်သော ပန်းခိုင်များတွင် ပန်းခိုင်ကလေးများ ထပ်ဆင့်ပါသည်။ အပွင့်သည် အော်လံပုံဖြစ်သည်။ ပွင့်ကားနေသော ထိပ်ဝတွင် အဟိုက် သုံးခုကတဖက်၊ နှစ်ခုကတဖက်ဖြစ်နေပြီ အလယ်မှလည်တိုင်ဝသည် အဝါရောင် ဖြစ်သည်။ ပွင့်ဖတ်အုံက စိမ်းသည်။ ပန်းခိုင် တခိုင်တွင် အပွင့် အတော်များများ ပါသည်။ ရနံ့မရှိချေ။

နွေရာသီတွင် အရွက်များ ကြွေတတ်သော်လည်း မိုးမကျမီ ရွက်သစ်များ လူလာ၍ မိုးကျသည့် အချိန်တွင် အရွက်များ ထူထပ်သိပ်သည်းနေလေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် အပွင့်များဖြင့် လေးလံငိုက်ကျနေသော ပန်းခိုင်ကြီးငယ် တို့ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အပွင့်ကြွေပြီးသော ပန်းခိုင်များတွင် မကြာမီ အသီးအလုံးကလေးများ အစီအရီထွက်လာသည်။ တပင်တည်းမှာပင် ပွင့်သည့်နေရာက ပွင့်နေဆဲတွင်ပင် သီးသည့် နေရာကလည်း သီးနေသည်။ ပွင့်သလောက် အသီး တင်တတ်သဖြင့် မှည့်သည့်အခါ ဝင်းဝါသော အသီးခိုင်များကို အတွဲလိုက် တွေ့ကြရလေသည်။

စည်းရိုးပန်းပင်သည် အမေရိကတိုက်အလယ်ပိုင်း အပူပိုင်းဒေသများမှ မျိုးပွါးလာသော ချုံပင်မျိုးဖြစ်သည်။ အရွက်များသည် ငယ်၍ အဖျားချွန်သော ဘဲဥပုံရှိသည်။ အချို့အရွက် အနားသည် ခွေးသွားစိတ်ယောင်ယောင် ပါသည်လည်း ရှိသည်။ အချို့ကမူ ခပ်လိမ်လိမ်တွန့်တွန့် ဖြစ်နေသည်လည်း ရှိသည်။ အဖြူပွင့်များပွင့်သောမျိုး၊ ပွင့်ချပ်ခရမ်းနု အလယ် အဖြူရောင်ပါ၍ အကိုင်းအလက်များတွင် ဆူးရှိသော မျိုးကွဲများလည်း ရှိလေသည်။

တင့်တင့်

ခိုင်ပန်းစုံ

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြွီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်ဒုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။